

Amtsrepartitionsskonden med nogle Skilling mere i den Deel af Svendborg Amt, end det, der sættes som Hovedregel, som var contributionspligtig, eller med nogle Skilling mindre paa de Der, som ere undtagne derfra. Sagen lod sig altsaa overmaade let gjøre. Men dertil kommer, at man har saa mangfoldige andre Tilfælde af saadanne Ligninger, som ikke falde paa hele Amtet, men kun paa Hartornet i en Deel deraf. Det er Tilfældet med alle de Ligninger, der hidrøre fra Jurisdictionsskondene, Arresthusenes Opbygning og Vedligeholdelse, Thinghusenes Opsørelse og Vedligeholdelse, Lys og Varme og Sligt, derhos med en Mængde andre med Thinghold og Arresthold forbundne Udgifter, Betalinger til Thingvidner efter Forordningen af 9de Juni 1847 o. s. v. Dette er Alt Noget, som udredes af den specielle Jurisdictionsskond Hartorn, saa at jeg ikke seer, at dette Forhold har nogen Banffelighed ved sig, som kunde komme i Betragtning. Derhos maa jeg endnu bemærke, at den Petition, som i Maret 1836 indkom fra de roeskildfse Stander, foreslog alene Ligning paa Fyen. Der var aldeles ikke Tale under denne Sag, om at den Sum, som skulde udredes, skulde være at ligne anderledes end paa Den Fyen; der var dengang aldeles ikke Tale om Fyens Stift. Jeg skulde derfor i det Tilfælde, at Sagen iøvrigt nyder Fremme, stille det Uendningsforslag, at i Lovudkastet Ordene „Fyens Stift“ forandres til „Fyen“.

Indenrigsministeren: Den høitærede Landstingsmand, som behandlede denne Sag, meente, at det var en Omstændighed, der kunde give Anledning til væsentlig Betænkelse, at Bomafgiften efter Lovforslaget skulde afløses med sit nærværende Beløb, idet der jo dog kunde være Udset til, at den kunde stige. I saa Hen-

seende skal jeg tillade mig at bemærke, at den hele Foranstaltning jo fremtræder som noget Midlertidigt, som Noget, man forudsætter at ville blive inddraget under en forestaaende Ordning af mere almindeligt Omfang, der neppe kan udsættes i ret mange Aar, og at altsaa den Stigen i Bomindtægterne, som inden nogle faa Aar vilde kunne indtræde, ikke er af nogen Betydning, foruden at det jo ikke er aldeles vist, at en saadan Stigning vilde indtræde, da maaskee endogsaa netop de Forandringer, der ere indtraadte med Hensyn til Consumtionsvæsenet, og den friere Benyttelse, som derved er indrømmet af forskjellige Afgange til Byerne, som ikke hidtil have kunnet benyttes af adskillige belæssede Vogne, kunne medføre, at Indtægterne af de Bomme, som ligge nærmest ved Byerne, blive mindre; naar nemlig Vognene fjøre udenom Bommen, maae Indtægterne jo blive mindre. Jeg troer altsaa ikke, at der er nogen Risiko for Betaksen, eller at det kunde afgive Grund til Betænkelse. Forsaavidt den høitærede Landstingsmand har meent, at en Foranstaltning som den nærværende skulde være hindrende for en mere almindelig Foranstaltning, da tilstaaer jeg, at jeg ikke ganske kan fatte dette. Det er jo ganske vist, at man, og det formodentlig temmelig snart, maa komme til at tage hele Spørgsmaalet om Betaksens Forhold til Statskassen under Overtøelse og derved tillige faae afgjort, hvorvidt de Indtægter, som Betaksen hidtil har havt, skulde bibeholdes paa den Maade, som hidtil. Derunder bliver det da tillige at omhandle, hvad man skal gjøre ved Bomafgiften, og det vil da samtidigt ordnes med samme Lethed, hvad der skal gøres med den Aversonalsum, som modtages for Bomafgiften fra en enkelt Provinds, som med Hensyn til Bomafgifterne iøvrigt.